

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 240. Dizzy Gillespie had in 1939 bij de band van Cab Calloway collega-trompettist Mario Bauza ontmoet, een Cubaan. In 1947 vroeg Gillespie Bauza advies bij het aantrekken van een Cubaanse drummer, Bauza liet hem in Spanish Harlem luisteren naar een bongo- en een conga-speler, Gillespie koos de laatste. Dat was Luciano Gonzales, 7 januari 1915 in Havana geboren. Hij is bekend als Chano Pozo, sprak geen Engels, beweerde dat hij ook geen Spaans sprak, maar ^{een} West-Afrikaanse taal van de Yoruba stam. Door figuren voor te zingen maakte Gillespie duidelijk wat hij van Pozo verwachtte. 22 december 1947 was de congaspeler voor het eerst met de Gillespie band in de studio en werd "Woody'n you" opgenomen onder de nieuwe titel "Algo bueno".

plaat 1

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Algo bueno (Dizzy Gillespie)
A/7 - 2:56 - RCA Victor 731.068

Dizzy Gillespie op trompet en John Brown op altsaxofoon in Gillespie's "Algo bueno", nieuwe naam voor "Woody'n you". Bij Gillespie's Carnegie Hall-concert van 29 september waren twee nieuwe stukken gespeeld die uitbreider van opzet waren dan de gebruikelijke 32-maten themas. Het ging om "Toccata for trumpet and Orchestra" van John Lewis, de pianist van de band, en "Cubano Be - Cubano Bop" van George Russell. Die werd 23 juni 1923 in Cincinnati Ohio, geboren en begon zijn carrière als drummer. Op zijn 19e, in '42 dus, moest hij voor het eerst plat vanwege tbc en leerde in die tijd arrangeren. Na zijn ontslag uit het sanatorium speelde hij korte tijd drums bij de band van Benny Carter, voorjaar '46 moest hij weer keren, tot zomer '47. In de 16 maanden rust ontwikkelde hij een componeer-systeem dat in 1953 gepubliceerd werd onder de titel 'The Lydian concept of tonal organization', een systeem waarbij accoorden herleid worden tot toonreeksen op basis van de Lydische reeks, een Middeleeuwse toonladder, op piano de witte toetsen van f tot f. George Russell pastte zijn idee voor het eerst toe bij "Cubano Be - Cubano Bop", geschreven in opdracht voor het Gillespie Carnegie Hall-concert. Congaspeler Chano Pozo was daar nog niet bij, bij de platensessie van 22 december speelde hij een belangrijke rol, hij zong ook.

zelfde

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Cubana Be - Cubana Bop (George Russell)
B/4 - 5:53 - idem

"Cubano Be - Cubano Bop" van George Russell. Van Chano Pozo werd gezegd dat ^{hij} een West-Afrikaans Yoruba-dialect sprak, in zijn tekst komt 'simba' voor, maar dat is Swahili, en Oost-Afrikaans.

Het eerste stuk van de volgende session, 30 december, is van Gillespie, hij noemde het 'vet', 'olie', "Grease", dus in het Spaans: "Manteca".

zelfde Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Manteca (Gillespie, Pozo)
B/1 - 3:05 - idem

"Manteca" met solistisch de leider-trompettist, op tenorsaxofoon Big Nick Nicholas. Nu van Gillespie's arrangeur Gil Fuller een blues als ^{een} soort opvolger van "Dop-bop-sh'bam". Met zanger-comedian Kenny Hagood: "Ool-ya-koo".

plaat 2 Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Ool-ya-koo (W.Fuller, D.Gillespie)
A/1 - 2:47 - RCA 741.095

"Ool-ya-koo" met ~~van de zang van Kenny Hagood en Dizzy Gillespie, ~~John Brown-altsaxofoon en trompet~~~~ Gillespie. Tot slot, van Gillespie en de 8 jaar oudere broer van Erroll Garner, Linton Garner: "Minor walk".

plaat 1 Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Minor walk (Linton Garner, Gillespie)
B/6 - 2:45 - RCA Victor 731.068

"Minor walk" met John Lewis-piano, Dizzy Gillespie-trompet en John Brown-altsaxofoon. "Algo bueno" en "Cubano Be - Cubano Bop" werden 22 december opgenomen, "Manteca", "Ool-ya-koo" en "Minor walk" 30 december. In 1947, New York City, door Victor. Dit is de bezetting: Dave Burns, Elmon Wright, Lmar Wright en Benny Bailey-trompetten, Bill Shepherd en Ted Kelly-trombones, Howard Johnson en John Brown-alt, Joe Gayles en Big Nick Nicholas-tenor, Cecil Payne-baritonsaxofoon. John Lewis-piano, Al McKibbon-bas, Kenny Clarke-drums. De volgende maand, januari 1948, zou dit orkest naar Europa gaan, maar het duurt nog wel even voor u daar van hoort. Want sinds deel 221 van deze NOS Jazzgeschiedenis ben ik bezig met de jaren 1945 t/m '47 en dus met de muziek van de twee musici die bepalend was voor de ontwikkeling van de jazz, Bop, Dizzy Gillespie en Charlie Parker. En als ik daar doorheen ben gaan we bekijken wat er verder in die drie jaar gebeurde. Nu dus terug naar Parker, naar oktober '47 toen hij in New York opnamen maakte voor Dial. Eén stuk uit deze session op de 28ste als afsluiting van deze aflevering om duidelijk te maken dat Parker met zijn kwintet heel andere muziek speelde dan Gillespie met zijn big band, waarbij de Cubaan Chano Pozo. Dit is "Dexterity".

plaat 3

Charlie Parker Quintet: Dexterity-B (Parker)
A/2 - 2:56 - Spotlite 104

Charlie Parker's "Dexterity", genoemd naar tenorsaxofonist Dexter Gordon, u hoorde de B-take die de master werd. ^{Het} Charlie Parker Quintet op 28 oktober ¹⁹⁴⁷ in de WOR Studio voor Dial, het merk van Ross Russell die van Los Angeles naar New York City verhuisd was. Miles Davis-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, nu niet Bud Powell maar de vaste pianist, Duke Jordan, op bas Tommy Potter, op drums Max Roach. Volgende keer een selectie uit de andere stukken die toen opgenomen werden. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 240, MdR.

0 0 0 0 0

NA 127968

27:08

op 18.7.54